

ELŐSZÓ A VI-IK ÉVFOLYAMHOZ.

Mint a Gróf Klebelsberg Kunó Magyar Történetkutató Intézet új igazgatójára, reám hárult az a megtisztelő feladat, hogy hivatali elődöm, Angyal Dávid nyomdokaiba lépve, az Intézet Évkönyvét szerkeszsem. Nem mulaszthatom el az alkalmat, hogy Angyal Dávid professzor úrnak az Intézet nevében hálás köszönetet ne mondjak az Évkönyv körüli érdemeiért. Hiszen ő hívta azt, a Magyar Tudományos Akadémia nagylelkű támogatásával, életre, s ő szervezte meg szerzői körét az Intézet tagjaiból. Károlyi Árpád elévülhetetlen jelentőségű munkáját folytatva, Angyal Dávid az Évkönyv körül a született tudós fáradhatatlanságával és önzetlenségével új tudós nemzedéket nevelt, s abba átültette azokat a tulajdonságokat, amelyek a saját kiváló történetírói munkásságát jellemzik, így mindenekelőtt a kutatás módszerességét, a problémák széleskörű és beható vizsgálatát, az objektív látást, valamint a tökéletes elfogulatlanság jegyében fogant ítélezést.

Az Évkönyv további kötetének szerkesztéséhez erőt és bizalmat meríték abból a jóságos támogatásból, amellyel Károlyi Árpád és Angyal Dávid urak kísérik munkámat. A tanulmányok elbírálásánál hálával veszem igénybe gazdag tudásra és hosszú tapasztalatra támaszkodó ítéletüket, ami viszont biztosítékot nyújt aziránt, hogy az Évkönyv szerkesztési elveiben nem fog lényegesebb változás beállani. Az Évkönyv különleges célját magam is kettősnek látom: Egyrészt beszámoló az az Intézet tudományos működéséről, másrészt pedig olyan szerv, amely a magyar és a német tudományos élet munkaközösségét van hivatva előmozdítani. E specifikus célkitűzésnek megfelelően az Évkönyvben elsősorban olyan tanulmányok jelennek meg, amelyek felépítésében a bécsi levéltári vagy könyvtári kutatás lényeges szerepet játszik, s amelyek egy kérdést kimerítően tárgyalnak — tehát nem adalékszerűek. Anyagközlés természetszerűleg nem foglalhat helyet egy szűkreszabott terjedelmű Évkönyvben, s e szabály alól csak egyetlen esetben tehető kivétel: Ha ugyanis a tanulmány megértéséhez

elengedhetetlen bizonyos, szigorú kritikával kiválasztott anyagnak szó szerint való ismertetése. Ugyancsak az Évkönyv célkitűzéséből következik, hogy egyes tanulmányok, főleg olyanok, amelyek az egész volt monarchia történetének ismeretéhez szolgálnak lényeges elemeket, németül jelennek meg, hogy ekként az osztrák és a német szakkörök által könnyebben és pontosabban felhasználhatók legyenek. Véleményem szerint ezzel csak nyer a magyar tudomány és az egész magyar szellemi élet.

Mély hála van kötelezve a Magyar Történetkutató Intézet a Magyar Tudományos Akadémiának, különösképen pedig Voinovich Géza főtítkár úrnak, azért a kiadós támogatásért, amely az Évkönyv további megjelenését lehetővé teszi. Az Akadémia nagy hagyományaihoz méltó az a megértés és segítségre való készség, amelyet a Főtítkár úr az Évkönyvvel szemben a múltban tanúsított s a jövőre is kilátásba helyezett.

Miskolcgy Gyula.

OSZK
Országos Széchényi Könyvtár